

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 11Csp/70/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8321201912
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Jančíková
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2021:8321201912.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Janou Jančíkovou v spore žalobcu: L. G., nar. XX.X.XXXX, bytom Z. XX, XXX XX L. zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s. r. o., so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, IČO: 47 234 466 žalovanému: Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176 zastúpený Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, za ktorú koná konateľka a advokátka Mgr. Gabriela Goliašová, o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 850,- eur takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 400,- eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietá.

III. Súd žalobcovi vo vzťahu k žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% z prisúdenej sumy s tým, že o výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca podal dňa X.X.XXXX na súd žalobu s návrhom na vydanie platobného rozkazu, ktorou žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 850,- eur a tiež nahradiť trovy konania.

2. V žalobe žalobca uviedol, že medzi žalobcom ako spotrebiteľom a žalovaným ako veriteľom došlo k uzatvoreniu 1/ Zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru a vydaní a používaní platobnej karty YES č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, 2/ Zmluvy o hotovostnom úvere a zmluvu revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX a 3/ Zmluvy o spotrebiteľskom úvere - hotovostný a revolvingový úver č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX. Z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetných zmlúv bol žalobca povinný veriteľovi uhradiť iba skutočne poskytnuté finančné prostriedky na podklade týchto zmlúv. V minulosti medzi stranami tohto konania prebiehali tieto konania:

1/ upomínacie konanie vedené Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn.: XXUp/XXX/XXXX, v rámci ktorého sa žalovaný domáhal voči žalobcovi zaplatenia sumy 711,11 eur spolu s príslušenstvom, prebiehajúceho v súvislosti so zmluvou č. XXXXXXXXXXXX, pričom platobný rozkaz vydaný v tomto upomínacom konaní bol na podklade odporu žalobcu zrušený a upomínacie konanie bolo v dôsledku nepodania návrhu na pokračovanie v konaní zastavené, čím mal žalobca v danom upomínacom konaní plný úspech,

2/ upomínacie konanie vedené Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn.: XXUp/XX/XXXX, v rámci ktorého sa žalovaný domáhal voči žalobcovi zaplatenia sumy 460,75 eur spolu s príslušenstvom,

prebiehajúceho v súvislosti so zmluvou č. XXXXXXXXXXXX, pričom platobný rozkaz vydaný v tomto upomínacom konaní bol na podklade odporu žalobcu zrušený a upomínacie konanie bolo v dôsledku nepodania návrhu na pokračovanie v konaní zastavené, čím mal žalobca v danom upomínacom konaní plný úspech, ako aj

3/ konanie vedené Okresným súdom Humenné pod sp. zn.: XXCsp/XX/XXXX, v rámci ktorého sa žalobca domáhal voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 170,56 eur spolu s príslušenstvom, ku ktorému došlo v súvislosti so zmluvou č. XXXXXXXXXXXX, pričom uvedené konanie bolo ukončené platobným rozkazom zo dňa XX.XX.XXXX, právoplatným dňa 06.05.2020, ktorým súd podanej žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel, čím mal žalobca v danom konaní plný úspech.

S ohľadom na uvedené žalobca sa vo vyššie uvedených konaniach domohol ochrany svojich práv, k porušeniu ktorých došlo zo strany žalovaného pri uzatváraní predmetných úverových zmlúv, ako aj v priebehu trvania zmluvných vzťahov nimi založených, a to najmä práva na ochranu spotrebiteľa, ktorého integrálnou súčasťou je ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami, nekalými obchodnými praktikami, právo na pravdivé a úplné informácie o zmluvnom vzťahu, právo na konanie s odbornou starostlivosťou zo strany veriteľa garantovaných ustanoveniami § 52 Občianskeho zákonníka, zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Vzhľadom na tieto skutočnosti vznikol žalobcovi ako spotrebiteľovi nárok na primerané finančné zadostučinenie podľa § 3 ods. 5) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, ktoré upravuje právo spotrebiteľa, ktorý na súde úspešne uplatnil porušenie svojho práva alebo povinnosti vyplývajúceho zo zákona na ochranu spotrebiteľa či z osobitných predpisov upravujúcich postavenie spotrebiteľa a spotrebiteľské právne vzťahy, na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za toto porušenie zodpovedá.

S prihliadnutím na znenie § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, vznik ujmy v konaní o priznanie primeraného finančného zadostučinenia nie je potrebné skúmať a zo strany žalobcu preukazovať, nakoľko na vznik tohto práva postačuje samotné porušenie práva alebo povinnosti a jediným kritériom posúdenia výšky primeraného finančného zadostučinenia je primeranosť. Vzhľadom na to, že zo strany žalovaného došlo k neprijateľnému konaniu už na počiatku ich zmluvných vzťahov a toto vyústilo do náročných konaní pred všeobecným súdom, kde spotrebiteľ obhajoval svoje porušené práva, a v ktorom bol žalobca úspešný, spotrebiteľ si uplatňuje nárok na zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia v sume 850,- EUR, výšku ktorého vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti považuje za primeranú.

3. Na preukázanie svojich tvrdení žalobca predložil listiny - Upovedomenie Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 05.10.2020 sp. zn.: XXUp/XXX/XXXX, Upovedomenie Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 19.08.2020 sp. zn.: XXUp/XX/XXXX, Platobný rozkaz Okresného súdu Humenné č. k. XXcsp/XX/XXXX-XX zo dňa XX.XX.XXXX s doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti a spolu s opravným uznesením k tomuto platobnému rozkazu, Predžalobná výzva zo dňa 28.04.2021, Predžalobná výzva - e-mail žalovanému.

4. Podľa ust. § 167 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len ako „CSP“) súd doručoval žalovanému žalobu s prílohami, poučenie o procesných právach a povinnostiach, uznesenie - výzva na vyjadrenie k žalobe, ktoré si žalovaný prevzal dňa 16.6.2021.

5. Vo vyjadrení k žalobe žalovaný so žalobou nesúhlasil, navrhol súdu, aby žalobu zamietol a priznal mu náhradu trov konania. Poukázal, že základným predpokladom na úspešné uplatnenie práva na primerané finančné zadostučinenie je okrem preukázania ujmy aj preukázanie, že žalovaný svojím konaním porušil kumulatívne ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa a osobitného právneho predpisu a podľa neho žalobca v podanej žalobe nepreukázal, ktoré konkrétne ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa a ktoré konkrétne ustanovenia osobitného právneho predpisu žalovaný svojím konaním porušil. Ďalším atribútom podľa žalovaného, ktorý musí súd zohľadniť pri priznaní finančného zadostučinenia je, že takéto zadostučinenie môže priznať iba v prípadoch úspešného uplatnenia porušenia práv, alebo povinností ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými zákonmi. V konaniach pred Okresným súdom Banská Bystrica vedených pod sp. zn. XXUp/XXX/XXXX a sp. zn. XXUp/XX/XXXX nešlo podľa žalovaného o aktívnu iniciatívu žalobcu, ktorý by si v konaniach uplatňoval porušenie práv alebo povinností, ale bol to žalovaný v postavení žalobcu, ktorý si uplatňoval dlžnú sumu. Žalovaný je toho názoru, že nie každé rozhodnutie súdu, teda ani uvedené upovedomenia vydané v

konaniach, v ktorých vystupoval ako účastník spotrebiteľ, je nevyhnutné okamžite považovať za úspešné uplatnenie porušenia práv alebo povinností ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi, pretože spotrebiteľ by mal sám vyvinúť iniciatívu ako túto situáciu odvrátiť a zabezpečiť si súdnym rozhodnutím ochranu. Upovedomenia Okresného súdu Banská Bystrica v konaní sp. zn. XXUp/XXX/XXXX a sp. zn. XXUp/XX/XXXX, o ktoré žalobca opiera svoj nárok na primerané finančné zadosťučinenie, nedeklarovali porušenie práv alebo povinností, ale výlučne konania zastavili z dôvodu, že žalovaný nepodal návrh na pokračovanie v konaní. Pokiaľ ide o úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX žalovaný dodal, že predmetom konania vedeného pod sp. zn. XXCsp/XX/XXXX nebolo uplatnenie porušenia práv alebo povinností, ale výlučne návrh na vydanie platobného rozkazu. S poukazom na dôvodovú správu k zákonu č. 250/2007 konkrétne k § 3 žalovaný uviedol, že nárok spotrebiteľa na poskytnutie finančného zadosťučinenia len v prípade, že poskytnuté plnenie malo vady a plnenie z úverovej zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným žiadne vady nevykazovalo, nakoľko predmet úveru - finančné prostriedky boli poskytnuté riadne a včas.

Ďalej žalovaný poukázal, že žalobca uzatvoril úverové zmluvy, teda zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Bol to práve žalobca, ktorý si o poskytnutie úveru žiadal, s výškou poskytnutého úveru bol oboznámený, taktiež si bol vedomý, že si berie spotrebiteľský úver, z ktorého si veriteľ uplatňuje úroky a poplatky a rovnako bol oboznámený s výslednou sumou, ktorú má na základe úverovej zmluvy z poskytnutého úveru uhradiť. Preto je samozrejmé, že žalovaný požadoval od žalobcu úhradu jeho dlhu v zmysle úverovej zmluvy. Pokiaľ by mal žalovaný uhradiť žalobcovi ešte „umelo vykonštruované“ finančné zadosťučinenie vo výške 850,00 eur, dostal by sa sám do pozície, že by uhradil žalobcovi - ako spotrebiteľovi oveľa viac ako mu vrátil a teda duplicitné sankcionovanie by spôsobilo vznik nerovnováhy v neprospech žalovaného - dodávateľa.

Žalovaný tiež dodal, že žalobca nepreukázal ani, že mu v súvislosti s porušením práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi vznikla určitá ujma a ani, že táto ujma mu vznikla vo výške 850,00 eur, preto požadovanú výšku považuje žalovaný tiež za vrcholne neprimeranú, pričom hľadisko primeranosti je jednou z podmienok, ktoré je súd v konaní povinný skúmať a poukázal na rozsudok Okresného súdu Humenné sp. zn. 15Csp/150/2018 o dňa 20.12.2018 a rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22Co/58/2019.

6. Žalobca s vyjadrením žalovaného nesúhlasil. V písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného poukázal, že porušenie práv žalobcu spočívalo najmä v tom, že žalovaný ako dodávateľ predložil žalobcovi ako spotrebiteľovi na podpis návrhy úverových zmlúv obsahujúce množstvo neprijateľných podmienok, neúplných a nepravdivých informácií bez obligatórnych náležitostí podľa zákona o spotrebiteľských úveroch použitím nekalých obchodných praktík. Preto žalobca v súdnych konaniach aktívne namietal dané skutočnosti a teda sa domáhal ochrany svojich práv. Podľa žalobcu pre účely priznania nároku na primerané finančné zadosťučinenie nie je nevyhnutné, aby porušenie spotrebiteľských práv bolo konštatované vo výroku rozhodnutia, ale postačuje, ak porušenie spotrebiteľských práv odôvodňuje meritórne rozhodnutie súdu. Žalobca ďalej poukázal, že v zmysle platnej právnej úpravy vznik ujmy nie je pojmovým predpokladom pre priznanie tohto nároku, preto sú námietky žalovaného v tomto smere irelevantné, avšak žalobca konštatuje, že mu ujma vznikla minimálne v psychickej rovine. Výška finančného zadosťučinenia, ktorú žalobca požaduje v sume 850,- eur, predstavuje iba nepatrné finančné zadosťučinenie v porovnaní so sumou, ktorú sa žalovaný snažil od spotrebiteľa nezákonne vymôcť. Poukázal, že žalovaný sa v upomínacích konaniach domáhal voči žalobcovi zaplata sumy 1.171,86 eur s príslušenstvom, na ktoré nemal nárok a okrem toho žalobca sa domohol vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 170,56 eur v konaní pred tunajším súdom. Tiež dodal, že na základe úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX žalobcovi bol poskytnutý úver vo výške 1.680,- eur, pričom ku dňu podania žaloby v konaní vedenom pod sp. zn. XXUp/XXX/XXXX mal žalobca uhradených už 2.596,43 eur a zaplata ďalších 711,11 eur sa žalovaný domáhal. Ďalej na základe úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX žalobcovi bol poskytnutý úver vo výške 1.200,- eur, pričom ku dňu podania žaloby v konaní vedenom pod sp. zn. XXUp/XX/XXXX mal žalobca uhradených už 1.857,76 eur a zaplata ďalších 460,75 eur sa žalovaný domáhal. Podľa prepočtu žalobcu žalovaný ku dňu podania žalôb na upomínací súd disponoval nad rámec istín poskytnutých úverov celkovo sumu 1.744,75 eur a zaplata ďalších 1.171,86 eur sa domáhal.

7. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu zotrval na svojom postoji a zdôraznil, že v prípade upomínacích konaní súdny spor neinicioval žalobca, ale žalovaný, preto nedošlo z jeho strany k uplatňovaniu svojich práv a okrem toho, súd v prospech spotrebiteľa nejudikoval žiadny nárok, rozhodol len o zastavení konania. Žalovaný ďalej dodal, že v predmete činnosti má poskytovanie úverov za ktoré mu patria úroky a poplatky, preto nevidí žiadny úmysel, prečo by poskytoval žalobcovi úver a nedodržiaval pri tom zákonné náležitosti, po ktorých nastupuje sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti a preto ujma vznikla jedine žalovanému ako veriteľovi, lebo prišiel o zisk. Čo sa týka výšky požadovaného primeraného finančného zadosťučinenia, žalovaný opätovne zdôraznil, že výška nie je primeraná a poukázal na uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Co/185/2019 zo dňa 28.9.2020 a na judikatúru Okresného a Krajského súdu v Prešove, ktorá sa snaží svojim prístupom eliminovať zneužívanie inštitútu primeraného finančného zadosťučinenia v prípadoch, kedy bola náprava zjednaná už vydaním bezdôvodného obohatenia, prípadne vyhlásením úveru za bezúročný a bez poplatkov a rozsah priznaného finančného zadosťučinenia považuje za dostačujúci v rozmedzí 50 - 100,- eur.

8. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 7.12.2021, pričom žalovaný a jeho právny zástupca svoju neúčast' ospravedlnili, pojednávanie nežiadali odročit' a žalovaný ďalej dodal, že k žalobe nemá k dispozícii ďalšie skutočnosti a dôkazy okrem tých, ktoré už uviedol vo svojich vyjadreniach k žalobe a zotráva na postoji, že ide o nedôvodnú a nepodloženú žalobu, ktorú navrhol zamietnuť. Právny zástupca žalobcu prítomný na pojednávaní zotrval na podanej žalobe a svojich vyjadreniach a navrhoval žalobe vyhovieť v celom rozsahu.

9. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi a argumentmi strán sporu a taktiež sa oboznámil s obsahom spisov sp. zn. XXUp/XX/XXXX a XXUp/ XXX/XXXX vedených Okresným súdom Banská Bystrica a spisom sp. zn. XXCsp/XX/XXXX vedeným tunajším súdom zistil nasledovný skutkový stav:

10. Z obsahu spisu vedeného Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. XXUp/XX/XXXX vyplýva:
10.1 Žalovaný na strane žalobcu sa návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným dňa 16.1.2020 v upomínacom konaní žiada, aby bol vydaný platobný rozkaz a aby bol žalobca ako žalovaný zaviazaný na zaplatenie istiny vo výške 460,75 eur s príslušenstvom úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 448,85 eur od 30.8.2019 do zaplatenia. V odôvodnení žaloby žalovaný uviedol, že „si uplatňuje nárok zo spotrebiteľskej zmluvy a neuplatňuje si obchodnoprávny nárok a tento nárok neeviduje v účtovníctve“. Podľa odôvodnenia žaloby žalovaný a žalobca uzatvorili úverovú zmluvu dňa XX.XX.XXXX č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol poskytnutý žalobcovi spotrebiteľský úver vo výške 1.200,- eur, ktorý sa zaviazal vrátiť v 84 pravidelných mesačných splátkach po 28,48 eur. Keďže sa žalobca dostal do omeškania žalovaný dňa 14.8.2019 pristúpil k zosplateniu budúcich splátok úveru a vyzval žalobcu na splatenie celého zostatku. Ku dňu podania žaloby žalobca celkovo uhradil 1.857,76 eur. Súčasťou žaloby boli aj listiny - Zmluva o hotovostnom úvere a zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 20.12.2013 a aj úverové zmluvné podmienky žalovaného.

10.2 Upomínací súd vydal dňa 3.2.2020 platobný rozkaz, ktorým návrhu žalovaného v celom rozsahu vyhovel.

10.3 Žalobca v zastúpení právnym zástupcom podal odpor, v ktorom poprel dôvodnosť uplatneného nároku. V odpore namietol neplatnosť úverovej zmluvy v dôsledku vysokej RPMN oproti priemernej hodnote RPMN v čase uzavretia zmluvy s poukazom na ust. § 53 ods. 6, § 41 Občianskeho zákonníka, § 9 ods. 19 zákona o spotrebiteľských úveroch a § 1a nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., kedy dohoda o RPMN je výrazne odporujúca dobrým mravom a zákonu. Ďalej poukázal, že uplatnený nárok je nedôvodný tiež pre bezúročný a bezpoplatkový charakter úverovej zmluvy podľa § 9 ods. 1, ods. 2 písm. c) a f) a § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca tiež namietol nedodržanie písomnej formy úverovej zmluvy s poukazom na ust. § 40 ods. 4 a § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na svoju argumentáciu žalobca vzniesol aj námietku premičania, keďže úverová zmluva je neplatná a v takom prípade sa mohol žalovaný domáhať vydania bezdôvodného obohatenia v objektívnej trojročnej a subjektívnej dvojročnej premičacej dobe.

10.4 Upomínací súd výzvou zo dňa 28.4.2020 vyzval žalovaného, aby sa v lehote 15 dní od doručenia tejto výzvy vyjadril k podanému odporu žalobcu a aby v tej istej lehote navrhol pokračovania v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci s poučením, že márnym uplynutím lehoty na podanie návrhu na pokračovanie v konaní sa konanie zastavuje. Výzva bola žalovanému doručená dňa 6.5.2020.

10.5 Z upovedomenia upomínacieho súdu zo dňa 19.8.2020 vyplýva, že vo veci žalobcu Home Credit Slovakia a. s. proti žalovanému L. G. o zaplatenie 460,75 eur s príslušenstvom súd upovedomil strany

sporu o zastavení konania podľa ust. § 14 ods. 2 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní. Ďalej sa v ňom uvádza, že žalobca (v tomto konaní žalovaný) na výzvu súdu na pokračovanie konaní na súde príslušnom na prejednanie veci zo dňa 28.4.2020 doručenej dňa 6.5.2020 v lehote 15 dní sa nevyjadril. Podľa ust. § 14 ods. 2 ZoUK márnym uplynutím lehoty na podanie návrhu na pokračovanie v konaní, sa konanie zastavuje.

11. Z obsahu spisu vedeného Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. XXUp/XXX/XXXX vyplýva:

11.1 Žalovaný na strane žalobcu sa návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným dňa 5.3.2020 v upomínacom konaní žiada, aby bol vydaný platobný rozkaz a aby bol žalobca ako žalovaný zaviazaný na zaplatenie istiny vo výške 711,11 eur s príslušenstvom úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 680,14 eur od 14.7.2019 do zaplatenia. V odôvodnení žaloby žalovaný uviedol, že „si uplatňuje nárok zo spotrebiteľskej zmluvy a neuplatňuje si obchodnoprávny nárok a tento nárok neeviduje v účtovníctve“. Podľa odôvodnenia žaloby žalovaný a žalobca uzatvorili úverovú zmluvu dňa XX.X.XXXX č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol poskytnutý žalobcovi revolvingový úver vo výške úverového rámca 995,82 eur, ktorý žalobca čerpal prostredníctvom úverovej karty. Žalobca bol informovaný v pravidelných mesačných výpisoch z úverového účtu o výške mesačnej splátky, o výške úroku a poplatku, výške úverového rámca ako aj o celkovom zostatku na úverovom účte a jednotlivých transakciách. Keďže sa žalobca dostal do omeškania žalovaný dňa 28.6.2019 pristúpil k zosplateniu budúcich splátok úveru a vyzval žalobcu na splatenie celého zostatku. Žalobca prostredníctvom karty čerpal revolvingový úver spolu vo výške 1.680,- eur a žalovanému uhradil čiastku 2.596,45 eur. Súčasťou žaloby bola aj úverová zmluva o poskytnutí revolvingového úveru a vydaní a používaní platobnej karty YES zo dňa XX.X.XXXX s úverovými podmienkami žalovaného.

11.2 Upomínací súd vydal dňa X.X.XXXX platobný rozkaz, ktorým návrhu žalovaného v celom rozsahu vyhovel.

11.3 Žalobca v zastúpení právnym zástupcom podal odpor, v ktorom poprel dôvodnosť uplatneného nároku. V odpore namietol neplatnosť úverovej zmluvy s poukazom na ust. § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka z dôvodu nepreukázania, že predmetná úverová zmluva bola uzatvorená za veriteľa oprávnenou osobou. Ďalej poukázal, že uplatnený nárok je nedôvodný tiež pre bezúročný a bezpoplatkový charakter úverovej zmluvy podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Žalobca tiež namietol nedodržanie písomnej formy úverovej zmluvy s poukazom na ust. § 40 ods. 4 a § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na svoju argumentáciu žalobca vzniesol aj námietku premičania, keďže úverová zmluva je neplatná a v takom prípade sa mohol žalovaný domáhať vydania bezdôvodného obohatenia v objektívnej trojročnej a subjektívnej dvojročnej premičacej dobe.

11.4 Upomínací súd výzvou zo dňa 28.7.2020 vyzval žalovaného, aby sa v lehote 15 dní od doručenia tejto výzvy vyjadril k podanému odporu žalobcu a aby v tej istej lehote navrhol pokračovania v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci s poučením, že márnym uplynutím lehoty na podanie návrhu na pokračovanie v konaní sa konanie zastavuje. Výzva bola žalovanému doručená dňa 29.7.2020.

11.5 Z upovedomenia upomínacieho súdu zo dňa 19.8.2020 vyplýva, že vo veci žalobcu Home Credit Slovakia a. s. proti žalovanému L. G. o zaplatenie 711,11 eur s príslušenstvom súd upovedomil strany sporu o zastavení konania podľa ust. § 14 ods. 2 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní. Ďalej sa v ňom uvádza, že žalobca (v tomto konaní žalovaný) na výzvu súdu na pokračovanie konaní na súde príslušnom na prejednanie veci zo dňa 28.7.2020 doručenej dňa 29.7.2020 v lehote 15 dní nereagoval a preto podľa ust. § 14 ods. 2 ZoUK márnym uplynutím lehoty na podanie návrhu na pokračovanie v konaní, sa konanie zastavilo.

12. Z obsahu spisu vedeného tunajším súdom pod sp. zn. XXCsp/XX/XXXX vyplýva:

12.1 Žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným dňa 2.3.2020 konaní žiada, aby bol vydaný platobný rozkaz a aby bol žalovaný zaviazaný na zaplatenie istiny vo výške 170,56 eur s príslušenstvom úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 170,56 eur od 5.3.2020 do zaplatenia. V odôvodnení žaloby žalobca uviedol, že ako spotrebiteľ dňa 22.7.2015 uzavrel so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere - hotovostný a revolvingový úver č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej mali byť žalobcovi poskytnuté finančné prostriedky vo výške 500,- eur, ktoré mal žalobca vrátiť v pravidelných 60 mesačných splátkach vo výške 13,92 eur. Žalobca žalovanému uhradil 670,56 eur a teda v rozsahu sumy 170,56 eur došlo zo strany žalobcu k plneniu nad rámec istiny poskytnutého úveru. Žalobca svoj nárok odôvodnil tým, že namietol neplatnosť úverovej zmluvy v dôsledku vysokej RPMN oproti priemernej hodnote RPMN v čase uzavretia zmluvy s poukazom na ust. § 53 ods. 6, § 41 Občianskeho zákonníka, § 9 ods. 19 zákona o spotrebiteľských úveroch a § 1a nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., kedy dohoda o RPMN je výrazne odporujúca dobrým mravom a zákonu. Ďalej poukázal, že žalovaný tiež nemal nárok na prijatie plnenia nad rámec ním poskytnutých prostriedkov tiež pre bezúročný a bezpoplatkový

charakter úverovej zmluvy podľa § 9 ods. 1, ods. 2 písm. c) a f) a § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca tiež namietol nedodržanie písomnej formy úverovej zmluvy s poukazom na ust. § 40 ods. 4 a § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na svoju argumentáciu žalobca si touto žalobou voči žalovanému uplatnil vydanie bezdôvodného obohatenia s poukazom na ust. § 451 a § 456 Občianskeho zákonníka.

12.2 Tunajší súd dňa XX.X.XXXX vydal platobný rozkaz č. k. XXCsp/XX/XXXX, ktorý bol žalovanému doručený dňa 16.3.2020. Žalovaný odpor proti platobnému rozkazu nepodal, tento nadobudol právoplatnosť dňa 6.5.2020 a stal sa vykonateľným.

Právny stav

13. Podľa § 52 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) účinného od 1.1.2008, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného od 1. 1. 2008 do 31. 3. 2015 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka účinného od 1.1.2008, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka účinného od 1.11.2008 spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov účinného v čase uzatvárania zmlúv (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“) každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

Podľa § 4 ods. 2 Zákona o ochrane spotrebiteľa predávajúci nesmie ukladať spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu, upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3, používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách.

15. Podľa ust. § 7 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní (ďalej len ako „ZoUK“) ak sú splnené procesné podmienky vrátane poplatkovej povinnosti a nie sú dôvody na odmietnutie návrhu, súd vydá platobný rozkaz najneskôr do desiatich pracovných dní od splnenia týchto podmienok.

Podľa ust. § 11 ods. 1 ZoUK proti platobnému rozkazu môže žalovaný podať odpor, ktorý musí byť vecne odôvodnený. Podaním odporu sa platobný rozkaz zrušuje; to neplatí, ak bol odpor odmietnutý. Podaný odpor nemožno vziať späť.

Podľa ust. § 14 ods. 1 ZoUK odpor, ktorý súd neodmietol, odošle žalobcovi bez zbytočného odkladu spolu s výzvou, aby sa k nemu v lehote 15 dní vyjadril a aby v tej istej lehote navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku.

Podľa ust. § 14 ods. 2 ZoUK márnym uplynutím lehoty na podanie návrhu na pokračovanie v konaní podľa odseku 1 sa konanie zastavuje. O náhrade trov konania rozhodne súd na návrh.

16. Podľa čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

Posúdenie veci súdom

17. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobcu opierajúci sa o ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Podľa poslednej vety tohto ustanovenia, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Predpokladmi pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom a zároveň úspešný uplatnený nárok, ktorý vznikol porušením práv spotrebiteľa, teda práv nie len podľa zákona č. 250/2007 Z. z., ale aj práv podľa piatej hlavy prvej časti Občianskeho zákonníka, zákona o spotrebiteľských úveroch prípadne iných predpisov prijatých na ochranu spotrebiteľov.

18. Najvyšší súd Slovenskej republiky poznamenal, že pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť úspešné uplatnenie konkrétneho nároku z porušenia práva alebo povinnosti napr. nároku na náhradu škody, na vydanie bezdôvodného obohatenia alebo aj na určenie neprijateľnosti konkrétne vymedzenej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (pozri uznesenie NS SR, sp. zn. 6Cdo/389/2015 zo dňa 14.9.2016). Uplatnením práva však nemožno rozumieť iba podanie žaloby spotrebiteľom, ale takýmto konaním je aj účinná obrana spotrebiteľa v konaní začatom na podnet dodávateľa (pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Co/118/2017 zo dňa 18.4.2018 bod 9 odôvodnenia, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co/280/2016 zo dňa 30.11.2017 bod 10 odôvodnenia)

19. V súvislosti s výkladom samotného pojmu „úspešné uplatnenie práva“ zo strany spotrebiteľa, súd tiež poukazuje na interpretačné pravidlo citované v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obdo 45/2012 zo dňa 24. júna 2013, podľa ktorého „pri nejednoznačnom výklade akejkoľvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa“.

20. Upomínacie konania vedené na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. XXUp/XX/XXXX a sp. zn. XXUp/XXX/XXXX boli v dôsledku procesnej obrany žalobcu zastavené. Z obsahu spisov je zrejmé, že v daných upomínacích konaniach bol vydaný na základe návrhu žalovaného platobný rozkaz č. k. XXUp/XXX/XXXX zo dňa X.X.XXXX, ktorým bol žalobca (v upomínacom konaní žalovaný) zaviazaný zaplatiť žalovanému (v upomínacom konaní žalobcovi) istinu vo výške 711,11 eur s príslušenstvom a platobný rozkaz č. k. XXUp/XX/XXXX zo dňa X.X.XXXX, ktorým bol žalobca (v upomínacom konaní žalovaný) zaviazaný zaplatiť žalovanému (v upomínacom konaní žalobcovi) istinu vo výške 460,75 eur s príslušenstvom. Proti obom platobným rozkazom podal žalobca odpor, ktorý odôvodnil tým, že ide o nedôvodné nároky z dôvodu neplatnosti zmlúv, ale aj z dôvodu, že úvery sú bezúročné a bezpoplatkové, pričom žalobca poukázal na konkrétne ustanovenia jednak Občianskeho zákonníka pojednávajúce o spotrebiteľských zmluvách a jednak zákona o spotrebiteľských úveroch.

21. Nie je teda pochyb, že žalovaný takto uznal tvrdenia žalobcu o bezdôvodnosti podaných žalôb a teda oproti názoru žalovaného je súd toho názoru, že išlo o úspešnú obranu žalobcu voči nároku žalovaného. Súd v tomto smere poukazuje na názor Krajského súdu v Prešove, podľa ktorého „nie je dôležité, či spotrebiteľ v konaní vystupuje ako žalobca alebo žalovaný, je dôležité, či úspešne uplatní porušenie

svojich spotrebiteľských práv, teda pokiaľ sa spotrebiteľ ako žalovaný v konaní úspešne bráni tým, že dodávateľ porušil jeho spotrebiteľské práva a z toho dôvodu bude žaloba zamietnutá, tak potom možno konštatovať, že spotrebiteľ úspešne uplatnil svoje spotrebiteľské práva.“ (pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 22Co/98/2019 zo dňa 21.11.2019)

22. Okrem toho v konaní pred tunajším súdom pod sp. zn. XXCsp/XX/XXXX sa žalobca úspešne domohol svojich spotrebiteľských práv, pretože ako žalobca žiadal súd, aby zaviazal žalovaného na zaplatenie bezdôvodného obohatenia, ktoré prijal žalovaný bez právneho dôvodu, keďže zmluvu o úvere zo dňa XX.X.XXXX považoval jednak za neplatnú a jednak spotrebiteľský úver vyhodnotil ako úver bezúročný a bez poplatkov. Súd vydaním platobného rozkazu v zmysle ust. § 265 Civilného sporového poriadku nemal pochybnosti o tvrdeniach žalobcu v žalobe, ktoré boli preukázané listinnými dôkazmi. Keďže žalovaný odpor voči vydanému platobnému rozkazu nepodal, je zrejmé, že sa s argumentáciou žalobcu v žalobe stotožnil a jeho nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia uznal.

23. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Žalovaný namietal, že žalobca nepreukázal vznik ujmy na jeho strane, avšak súd poukazuje, že zákon nevyžaduje pre vznik tohto práva na primerané finančné zadosťučinenie, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy. V prejednávanom prípade možno konštatovať, že zo strany žalovaného došlo k takému porušeniu spotrebiteľského práva, ktoré na jednej strane by spôsobilo priamu finančnú ujmu spotrebiteľovi vo výške 1.171,86 eur, ak by sa žalobca nebránil voči platobným rozkazom vydaných na návrh žalovaného, ale na druhej strane priama finančná ujma žalobcovi spôsobená bola čo do výšky 170,56 eur, ktorej vrátenia sa od žalovaného žalobca úspešne domohol. Na odvrátenie nepriaznivého stavu musel žalobca absolvovať súdne konania, v ktorých sa domohol úspešne svojich spotrebiteľských práv.

24. Na tomto mieste súd považuje uviesť, že bol to práve žalovaný, ktorý nepostupoval s odbornou starostlivosťou a koncipoval obsah formulárových zmlúv o spotrebiteľskom úvere, pričom do nich neuviedol všetky náležitosti vyžadované zákonom (§ 9 zákona o spotrebiteľských úveroch) alebo dojednával také podmienky, ktoré odporovali dobrým mravom alebo zákonu (v prípade zmluvy zo dňa 22.7.2015 ročná úroková sadzba 26,28 %, v zmluve zo dňa 21.5.2003 sa ani len výška ročnej úrokovej sadzby neuvádza, v zmluve zo dňa 20.12.2013 ročná úroková sadzba 22,47 %), pričom žalobca ako spotrebiteľ obsah takejto zmluvy ovplyvniť nemohol. Každý spotrebiteľ má právo, aby mu na podpis bola predložená taká zmluva, ktorá obsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom.

25. Krajský súd v Prešove v rozsudku sp. zn. 7Co/35/2018 zo dňa 26.6.2018 skonštatoval, že „žalovaný ako nebankový subjekt má dlhodobo v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov, a teda jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. V čase uzatvorenia zmluvy platila pri spotrebiteľských úveroch úprava zakazujúca veriteľovi od spotrebiteľa požadovať úrok alebo poplatky v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedené. Tento zákonný zákaz zo strany žalovaného dodržaný nebol. Žalovaný sa svojej zodpovednosti za inkasovanie úrokov a poplatkov, na ktoré mu zákonný nárok nevznikol, nemôže zbaviť ani poukazom na princíp „ignorantia iuris non excusat“ (neznalosť zákona neospravedlňuje) uplatnením jeho dôsledkov v neprospech žalobkyne. Rešpektovanie tohto princípu v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa treba vyžadovať v najvyššej možnej miere. Ak žalovaný ako subjekt dlhodobo pôsobiaci na finančnom trhu, ktorého predmetom činnosti je poskytovanie úverov, v rozpore so zákonom inkasuje úrok a poplatky, ktoré v súlade s v tom čase účinnou právnou úpravou požadovať nemohol, jeho konanie nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia plnením bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. Je skutočne veľmi ťažko uveriť, aby žalovaný nemal vedomosť o tom, čo môže spôsobiť preberaním úroku a poplatkov neuvedených v zmluve o spotrebiteľskom úvere a pre prípad, že sa tak stane, že s tým nebol uzročený.“

26. Súd poukazuje na rozhodovaciu prax Krajského súdu v Prešove, podľa ktorej pri dôvodnosti uplatneného nároku na priznanie finančného zadosťučinenia súd berie do úvahy nielen tú skutočnosť, že neprijateľná zmluvná podmienka je spôsobilá negatívne zasiahnuť do majetkovej sféry spotrebiteľa a potenciálne ohroziť jeho sociálny či rodinný život, ale zohľadňuje aj postoj spotrebiteľa, ktorý sa aj napriek jeho postaveniu slabšej zmluvnej strany vo vzťahu k dodávateľovi rozhodol brániť svoje spotrebiteľské. Ochrana spotrebiteľa nie je dovŕšená už vydaním bezdôvodného obohatenia,

pretože vydanie bezdôvodného obohatenia totižto predstavuje úspešné uplatnenie práva na súde a inštitút primeraného finančného zadosťučinenia predstavuje doplnkovú ochranu spotrebiteľa, ktorú z explicitného znenia zákona nemožno stotožňovať s úspešne uplatneným právom (pozri rozsudok KS PO sp. zn. 21Co/114/2018, rozsudok KS PO sp. zn. 20Co/179/2018 zo dňa 31.01.2019, rozsudok KS PO sp. zn. 21Co/115/2018 zo dňa 29.01.2019) Súd tiež poukazuje aj na názor Krajského súdu v Prešove, podľa ktorého konania veriteľov, ktorí v zmluvách o spotrebiteľskom úvere neuvádzajú všetky obligatórne obsahové náležitosti, predstavujú úmyselné konania v rovine nepriameho úmyslu (pozri rozsudok KS PO sp. zn. 24Co/75/2018 zo dňa 29.01.2019).

27. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu, pričom nie sú stanovené žiadne kritéria pre určovanie jeho výšky. Jediným kritériom je primeranosť finančného zadosťučinenia. Súd tiež poukazuje, že aj bez stanovenia kritérií výšky primeraného finančného zadosťučinenia, treba vychádzať z toho, že primerané finančné zadosťučinenie má plniť nielen funkciu satisfakčnú, ale aj funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi a jednak podľa názoru súdu ho treba chápať aj ako odmenu za to, že sa spotrebiteľ pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom, pričom možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite.

28. Poskytnutie zadosťučinenia nie je sankcia za samotnú existenciu neprijateľnej zmluvnej podmienky, aj keď určitý odstrašujúci a preventívny účinok je v zadosťučinení obsiahnutý. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia na účely ochrany spotrebiteľa musí spĺňať požiadavku účinného, výchovného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Pri určovaní jej výšky je spravodlivé a logické, aby táto vychádzala z ujmy, ktorá spotrebiteľovi až do vydania bezdôvodného obohatenia bola spôsobená.

36. Súd sa stotožňuje s názormi Krajského súdu v Prešove, podľa ktorého „odradzujúco môže pôsobiť len hrozba straty prevyšujúca nad 50% sumy, o ktorú chcel veriteľ spotrebiteľa protiprávne pripraviť, aby veriteľ niesol riziko straty, keďže sa chcel bezdôvodne na úkor spotrebiteľa obohatiť“ (uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/53/2016 zo dňa 04.10.2016) alebo „je len logické a spravodlivé, aby výška primeraného finančného zadosťučinenia vychádzala z ujmy hroziacej žalobcovi v súvislosti so žalovaným uplatňovaným nárokom“ (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/23/2017 zo dňa 24.08.2017, sp. zn. 22Co/47/2017 zo dňa 22.3.2018). Ak má mať primerané finančné zadosťučinenie dostatočne satisfakčný účinok pre spotrebiteľa a zároveň výchovný a odstrašujúci účinok pre dodávateľa, možno prijať argumentáciu, že primerané finančné zadosťučinenie sa môže rovnať majetkovej ujme, ktorá spotrebiteľovi hrozila alebo mu bola aj spôsobená.

29. Súd je tiež toho názoru, že poskytovanie právnej ochrany v dôsledku porušenia práv strán sporu má byť vyvážené a nemôže slúžiť neprimeranému finančnému obohacovaniu spotrebiteľa. Žalobca svoj nárok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia odôvodnil svojou úspešnosťou v upomínacom konaní, ako aj v konaní pred tunajším súdom a tým, že si uplatňuje satisfakciu za porušenie jeho práv ako spotrebiteľa. Pri neexistencii kritérií pre určenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia, ako aj na vyššie uvedené skutočnosti, tak súd prihliadal najmä na výšku hroziacej ujmy. Tu súd poukazuje, že minimálne v sume 1.574,39 eur žalovaný prijal plnenie od žalobcu nad rámec poskytnutých istín zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX a keby žalobca nevyvinul úsilie a neuplatnil svoje práva podaním odporov v upomínacích konaniach a podaním žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia žalovaný by na úkor žalobcu mal k dispozícii ešte aj plnenie vo výške ďalších 1.342,42 eur. Priznané primerané finančné zadosťučinenie vo výške 400,- eur, čo je necelých 14 % z hroziacej ujmy, preto súd považuje za primerané okolnostiam prípadu. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol.

30. Súd je presvedčený, že priznaná suma zodpovedá svojmu účelu, teda poskytuje žalobcovi ako spotrebiteľovi satisfakciu a odradí dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov. Žalobca sa v dôsledku konania žalovaného domáhal ochrany svojich práv prostredníctvom v súdnych konaniach, či už ako žalovaný alebo ako žalobca, ktoré určitým spôsobom zasahuje do bežného života spotrebiteľa. S poukazom na uvedené okolnosti súd nepochybuje, že výška priznaného primeraného finančného zadosťučinenia je adekvátna skutočnostiam prejednávaneho prípadu a plní základný účel predmetného inštitútu, ktorým je poskytnutie satisfakcie žalobcovi - spotrebiteľovi a odradenie žalovaného od porušovania práv spotrebiteľov.

K trovám konania

31. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa druhého odseku tohto ustanovenia ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania v takom prípade v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

32. Vo vzťahu o výroku o trovách konania súd v danej veci s použitím Základných princípov čl. 4 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov konania žalobcu rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Podľa tohto článku v spojení s citovanými ustanoveniami môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v žiadanej výške. Ide o prípady, ak výška nároku závisí od úvahy súdu, čo je aj prípad prejednávanej veci.

33. „Nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku, pretože nemožno ho zaťažovať procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti. Žalobcu je nevyhnutné považovať za plne procesne úspešného, ak mal plný úspech čo do základu uplatneného nároku a súčasne výška plnenia, vyplývajúca z tohto jeho procesného úspechu, závisela výlučne od úvahy súdu (alebo od znaleckého posudku). Žalobcovi teda bude priznaná náhrada trov konania z prísúdenej sumy, avšak v plnej výške“ (pozri Števíček, M., Ficová S., a Baricová, J. a kol.: Civilný sporový poriadok, Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 926)

34. Podľa rozhodovacej praxe Krajského súdu v Prešove konania, v ktorých rozhodnutie o výške plnenia závisí od úvahy súdu, predstavujú výnimku zo zásady zodpovednosti za výsledok sporového konania. Úvaha súdu sa môže týkať len skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia (nie základu uplatneného nároku). Pre priznanie plnej náhrady trov konania v tomto prípade nie je podstatný rozsah čiastočného úspechu sporovej strany (v nepatrnej časti alebo prevažnej časti). Úvaha súdu o výške plnenia sa musí opierať o hmotné právo, spravídla o právne normy, v ktorých je rozsah nároku upravený vymedzením právne relevantných kritérií, jeho samotné určenie (vyčíslenie) vyplýva z konkrétnych okolností danej veci. Pre priznanie plnej náhrady trov konania nie je podstatný rozsah čiastočného úspechu (v nepatrnej časti alebo prevažnej časti), a to ani to, akú sumu v pomere k súdom priznanej sume strana uplatňovala. Za neúspech sa nepovažuje rozdiel medzi uplatňovanou a priznanou výškou nároku. Predpokladom pre aplikáciu tohto ustanovenia je výlučne skutočnosť, že rozhodnutie o výške plnenia záviselo od úvahy súdu. (pozri rozsudky Krajského súdu v Prešove napríklad sp. zn. 13Co/49/2018 zo dňa 28.1.2019, 24co/49/2017 zo dňa 22.2.2018, 18Co/92/2018 zo dňa 16.01.2019)

35. Vzhľadom na vyššie uvedené súd priznal žalobcovi ako úspešnej strane nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% z priznanej výšky primeraného finančného zadost'učinenia s tým, že o výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné v zmysle ust. § 355 Civilného sporového poriadku (CSP) odvolanie, ktoré sa podľa ust. § 362 CSP podáva v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Humenné.

Podľa ust. § 358 CSP odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa ust. § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.